

muligheder for barnløse ophører? Lige netop på dette punkt er det vigtigt at der gives information om adoption, som det er forudsat i lovforslagets regler om information. Men også adoptionsreglerne som sådanne er der grund til at revidere.

I morges læste jeg et indlæg i Politiken af Ole Jensen, dr.theol. og medlem af Det Ethiske Råd, og det gjorde mig ikke mindre optaget af, om det er det rigtige, vi er i færd med.

Men jeg vil på CD's vegne gå positivt ind i det kommende udvalgsarbejde, som sundhedsministeren i dag har lagt op til.

Pia Kjærsgaard (DF):

Det er meget personlige beslutninger, der skal tages i forbindelse med dette lovforslag, som drejer sig om kunstig befrugtning.

Jeg har nok en vis skepsis og mistro med hensyn til, at udviklingen kan gå for vidt, og det tror jeg vi alle sammen har, men det er nok også alles vurdering, at på nuværende tidspunkt foregår der kun ting, som kan forsvares, og som måske vil være med til at gøre hverdagen nemmere for de forældrepar, der er i den situation.

Jeg synes bestemt, det skal diskuteres med jævne mellemrum, og jeg kan også se, at uanset hvordan lovforslaget ender, lægger ministeren op til en ret hurtig revision.

Både i mediedebatten og nu i dag har der været talt meget om, at grupperne er stillet frit, og det er naturligvis korrekt, når det drejer sig om så følsomt et spørgsmål som dette.

Jeg føler mig temmelig sikker på, at medlemmerne af Dansk Folkeparti stemmer ens ved den endelige afstemning, men som jeg var inde på tidligere, kan jeg også røbe, at det ikke bliver til lovforslaget i dets nuværende udformning.

I øvrigt mener jeg, at den travle del af folketingssamlingen er et lidt dårligt tidspunkt, hvis ministeren ønsker lovforslaget gennemført. Jeg tror ikke på, at det kan lade sig gøre at få det vedtaget eller forkastet inden sommer, og jeg vil også meget tilslutte mig, at man eventuelt kunne dele forslaget, så det blev mere rimeligt og hvert enkelt folketingsmedlem ikke skulle tage stilling til det som helhed. Ellers tror jeg, det bliver meget kompliceret.

Der er som sagt mange, mange ting i forslaget, jeg er uenig i. Man har allerede spurgt, og man kan igen med rette spørge: Hvorfor er det mere etisk forsvarligt at opbevare æg i ét år end i længere tid? Jeg synes, det er et spørgsmål, som virkelig bør underkastes en længere debat,

og jeg ved, at det får det også. Man skal jo regne med, at det er et tilbud til den enkelte. Det er ikke noget, som bliver trukket ned over hovederne på nogen, men et tilbud.

Jeg mener ikke, man skal kimse ad, at folk forsker, at man kommer videre, og at man ønsker at gøre det rimelig enkelt og nemmere for forældre, der ikke har mulighed for at få børn ad naturlig vej. Jeg synes, det er godt, at man får de tilbud om forskellige undersøgelser både før og under graviditeten, og jeg synes ikke, man skal være så bange for, at det vil gå den vej, som nogle frygter, at det er fagre nye verden eller noget i den stil, vi diskuterer. Det mener jeg faktisk ikke det er.

Jeg synes også, det er meget, meget godt, at hele spørgsmålet om adoption på en eller anden måde bliver kædet sammen med denne debat. Mange ordførere har sagt, at man skal også overveje og vurdere spørgsmålet, om der ikke er færre personlige, eller hvad ved jeg, omkostninger ved at overveje en adoption, men jeg er også meget, meget enig i – som andre ordførere også har været inde på – at så skal den lovgivning så sandelig lempes. Vi har mange konkrete eksempler, og jeg tror, at på nuværende tidspunkt er det lige så følelsesmæssigt svært og med lige så mange triste stunder, før det går i orden, som i spørgsmålet om kunstig befrugtning.

Jeg vil godt igen beskæftige mig lidt med aldersgrænser. Jeg ved godt, der ikke står noget direkte i forslaget, men det spørgsmål har dog været meget debatteret, og der er også mange forskellige holdninger til det. Jeg mener, det er et af de væsentlige spørgsmål i forslaget. Jeg synes ikke, det med rimelighed kan siges, at fordi man overskrider en vis aldersgrænse, er man blevet for gammel. Vi kan prøve at forestille os to naboægtepar, hvor det ene ægtepar i 45-50-års-alderen har mulighed for at få et barn ad naturlig vej, mens det andet ægtepar ikke har den mulighed. Jeg tror faktisk, at rigtig mange forældrepar, som er lidt oppe i årene, har gjort sig så mange overvejelser, at familien bliver lykkeligere end helt, helt unge familier, hvor det måske kommer lidt overrumplende. Men man kan ikke generalisere, og jeg mener, der er virkelig farligt at gøre det i denne debat.

Jeg synes også, vi skal ind på, om det er rimeligt, at det er det offentlige, der skal betale. Egentlig tror jeg, at rigtig mange forældre, når de overvejer tingene, kommer frem til, at det er noget, de godt selv vil give et bidrag til. Jeg mener også, det er en del af diskussionen, selv